

have fikket sig paa deres **Ændringsforslag** Nr. 15 om en forøget Udrustning, da vare de i logisk Forstaaelse med hinanden. Da kunde de have sagt, nu have vi fikket os baade Forhøielsen og Betingelsen for, at Forhøielsen ikke kommer til at træde i Kraft; men de gavede det ene Sted deres Vble bort, men have paa det sidste Sted kun Forlangendet om at faae en Pære igjen, men have ingen Sikkerhed derfor. Det er det Logiske; men at jeg for mit Vedkommende skulde sige B, hvor de Herrer mod min Villie have sagt A, kunne de ikke mene. De maa tage Konsekvenserne af Sammentoblingsparagrafen og af deres Nr. 15. Være de blevne staaende ved Nr. 16, vilde jeg fremdeles have været med til Slutningsparagrafen. Da havde det været en naturlig Ordning, at vi sammen med de øvrige havde søgt at overveie det og maatte kunnet jevne hist og her paa det, der var blevet vedtaget. Men efter at have givet Alt, er der ingen Grund til at gaa videre. Det er altsaa det, jeg vilde have ønsket, at de ærede Herrer havde gjort, og da havde der ikke været stor Anledning til nogen Debat; enhver havde forklaret sine Forslag, deres finantsielle Betydning osv. Men dette, at de Herrer, naar de seile bort langs Stranden, sige: „Det er os, der staa stille, og det er Stranden, der seiler“ — dette er forkert. De skulle erkjende: Her stode vi, og vi flytte os af de og de Grunde. Det er det Faktiske, og noget Andet er faa, om man kan være enig med dem om deres Grunde eller ei. Saa havde vi ikke behøvet at strides om, at 2 og 2 er 4. Den Maade at debattere paa skulde de Herrer have anlagt, saa havde vi sluppet for meget af det, som vi her strides om. De Herrer skulde have sagt under Hærløven, da Talen var om deres Evedeling eller Evedeling, at de erkjendte, at de vare i diametral Modsetning til sig selv, saa havde der kunnet være Tale om nye Standpunkter, og da kunde vi have set, hvorvidt det Nye, der foreligger, var rigtigt eller ikke. Jeg erkjender, at andre Læder kunde give Ret til andre Forslag. Jeg indrømmer den ærede Marineminister, at Uddannelsen er et meget vigtigt Spørgsmaal, og jeg glæder mig over den Barme, hvormed den ærede Minister omtalte denne Sag. Jeg tror, at der kan blive den fornødne Uddannelse baade for Befalingsmændene og for Mandstabet gennem vort Forslag, og naar vort Forslag vedtages, kunde der i alt Fald foresges paa mulige Bepærelser paa andre Punkter. Men naar vi paa alle andre Punkter give, hvad Ministeren ønsker, og paa dette Punkt ligeledes, er der Intet at indvinde tilbage.

Tauber: Det er ikke behagelige Vilkaar, som i denne Sag ere beredte os ved de to ærede

Ordførere for de to ikke ordførende Mindretal, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hofstein-Ledreborg). Skaar og de foregaaende Dage anbefalede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds tilligemed dem, som sluttede sig til ham, at vi skulde gjøre betydelige Indrømmelser ved Hærløven, og disse Indrømmelser bleve jo vedtagne med hans og hans Venners Stemmer i Forening med **Ændres**. Nu idag anbefaler det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds os temmelig betydelige, skjøndt dog ikke fuldt saa betydelige Indrømmelser, som han foreslaar med Hensyn til Sværnsloven, og der er al Sandsynlighed for, at disse ville blive vedtagne ved hans og hans Venners Stemmer i Forening med Sværens Stemmer. Jeg tror, at det vistnok vil indrømmes fra de Flestes Side, at Hærløven af dette Things Medlemmer ikke ønske, at der skal ske Indrømmelser i det Omfang, her er Tale om, baade paa Hærløven og Sværnsloven. Men den Maade, hvorpaa Sagen er bleven taget fra Udvalgets Side, fra disse to Sider i Udvalget, maa nødvendigvis føre dertil, at Hærløven af dette Things Medlemmer, som ikke ønske Indrømmelser paa begge Love, dog ville komme til at medvirke til, at der bliver gjort Indrømmelser paa begge Love i et langt større Omfang, end de ønske, og at Regjeringen og Svære ville komme til at faae begge disse Love vedtagne i en Skikkelse, som maatte ikke fuldt stemmer med deres Ønsker, men dog til en vis Grad nærme sig dertil. Nu har der været endel Tale om, at man ved at stille sig faaledes, som man gjør, og som navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds gjør, vil undgaa Fællesudvalgspolitiken, det haaber man at naae ved Sammenlækningsparagrafen, som man vil knytte hertil. Jeg antager ikke, at denne Sammenlækningsparagraf bliver vedtagen. Hvorfor skulde den det? Den er kun stillet af et Mindretal, og et enkelt Mindretal pleier ikke at sætte sin Mening igjennem. Der skal bestandig en Sammenlutning af to Mindretal dertil. Men selv om den bliver vedtagen, tror jeg ikke, det vil faae Noget at betyde. Thi jeg antager, at Resultatet af Afstemningerne over Hærløven og over Sværnsloven i Forening ville blive faadanne, at Regjeringen vil finde, at disse to Love tilsammen udgjøre en for Regjeringen antagelig Ordning af Forvarsvesenet, og at man altsaa slet ikke vil forlange noget Andet end det, der er vedtaget. Paa den Maade vil ganske sikkert Fællesudvalgspolitiken blive undgaaet, men det er dog vistnok ikke ganske den Tanke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har, at det skulde være paa den Maade, at den blev undgaaet. Jeg vil anbefale det ærede Medlem og hans Venner, til hvem jeg